

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2019/C 312/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
---------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2019/C 312/02	Vec C-338/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Taliansko) 25. apríla 2019 — Telecom Italia SpA/Regione Sardegna	2
2019/C 312/03	Vec C-368/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 6. mája 2019 — Telecom Italia SpA a i./Roma Capitale a i.	3
2019/C 312/04	Vec C-369/19 P: Odvolanie podané 8. mája 2019: José Ramón Herrero Torres proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 8. marca 2019 vo veci T 326/18, Herrero Torres/EUIPO – DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)	3

2019/C 312/05	Vec C-377/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 13. mája 2019 — Benedetti Pietro e Angelo S.S. a i./Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	4
2019/C 312/06	Vec C-399/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 22. mája 2019 — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/BT Italia SpA a i.	5
2019/C 312/07	Vec C-447/19 P: Odvolanie podané 11. júna 2019: SA Close, Cegelec proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 9. apríla 2019 vo veci T-259/15, Close a Cegelec/Parlament	5
2019/C 312/08	Vec C-457/19 P: Odvolanie podané 14. júna 2019: Amador Rodriguez Prieto proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) zo 4. apríla 2019 vo veci T-61/18, Rodriguez Prieto/Komisia.	6
2019/C 312/09	Vec C-510/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van beroep te Brussel (Belgicko) 4. júla 2019 — Openbaar Ministerie, YU, ZU/AZ	7
2019/C 312/10	Vec C-563/19 P: Odvolanie podané 23. júla 2019: Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux, Harz-Metall GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 23. mája 2019 vo veci T-222/17, Recylex a i./Komisia	8
2019/C 312/11	Vec C-572/19 P: Odvolanie podané 26. júla 2019: European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation — Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico — ITS Europe) proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 22. mája 2019 vo veci T-604/15, Ertico — ETS Europe/Komisia.	9
Všeobecný súd		
2019/C 312/12	Vec T-40/16: Žaloba podaná 29. júla 2019 — MU/Parlament.	11
2019/C 312/13	Vec T-456/19: Žaloba podaná 4. júla 2019 — ITV/Komisia	12
2019/C 312/14	Vec T-457/19: Žaloba podaná 4. júla 2019 — Synthomer/Komisia.	13
2019/C 312/15	Vec T-470/19: Žaloba podaná 4. júla 2019 — Essentra a i./Komisia	15
2019/C 312/16	Vec T-471/19: Žaloba podaná 4. júla 2019 — Eland Oil & Gas/Komisia	16
2019/C 312/17	Vec T-473/19: Žaloba podaná 4. júla 2019 — Diageo a i./Komisia	18
2019/C 312/18	Vec T-474/19: Žaloba podaná 4. júla 2019 — Halma a i./Komisia.	19
2019/C 312/19	Vec T-475/19: Žaloba podaná 4. júla 2019 — Bunzl a i./Komisia	21
2019/C 312/20	Vec T-476/19: Žaloba podaná 4. júla 2019 — AstraZeneca a i./Komisia	22
2019/C 312/21	Vec T-482/19: Žaloba podaná 4. júla 2019 — BT Group and Communications Global Network Services/Komisia	24

2019/C 312/22	Vec T-483/19: Žaloba podaná 4. júla 2019 — Meggitt a Cavehurst/Komisia	25
2019/C 312/23	Vec T-484/19: Žaloba podaná 4. júla 2019 — Pearson Loan Finance a i./Komisia	27
2019/C 312/24	Vec T-485/19: Žaloba podaná 4. júla 2019 — Babcock International Group a i./Komisia	28
2019/C 312/25	Vec T-486/19: Žaloba podaná 5. júla 2019 — Spectris a Spectris Group/Komisia	29
2019/C 312/26	Vec T-490/19: Žaloba podaná 5. júla 2019 — Weston Investment a iní/Komisia	31
2019/C 312/27	Vec T-491/19: Žaloba podaná 5. júla 2019 — Vodafone Group a i./Komisia	32
2019/C 312/28	Vec T-492/19: Žaloba podaná 5. júla 2019 — GlaxoSmithKline Finance a Setfirst/Komisia	33
2019/C 312/29	Vec T-493/19: Žaloba podaná 5. júla 2019 — International Personal Finance Investments/Komisia	35
2019/C 312/30	Vec T-498/19: Žaloba podaná 9. júla 2019 — Banco Cooperativo Español/Jednotná rady pre riešenie krízových situácií	37
2019/C 312/31	Vec T-501/19: Žaloba podaná 12. júla 2019 — Corneli/ECB	38
2019/C 312/32	Vec T-502/19: Žaloba podaná 12. júla 2019 — Corneli/ECB	39
2019/C 312/33	Vec T-504/19: Žaloba podaná 12. júla 2019 — Crédit Lyonnais/ECB	41
2019/C 312/34	Vec T-513/19: Žaloba podaná 17. júla 2019 — Lux/Komisia	42
2019/C 312/35	Vec T-520/19: Žaloba podaná 22. júla 2019 — Heitec/EUIPO — Hetec Datensysteme (HEITEC)	43
2019/C 312/36	Vec T-527/19: Žaloba podaná 26. júla 2019 — Sánchez Cano/EUIPO — Grupo Osborne (EL TORO BALLS Fini)..	44
2019/C 312/37	Vec T-530/19: Žaloba podaná 26. júla 2019 — Nord Stream/Parlament a Rada	45
2019/C 312/38	Vec T-532/19: Žaloba podaná 29. júla 2019 — EC Brand Comércio, Importação e Exportação de Vestuário em Geral/EUIPO (pantys)	46
2019/C 312/39	Vec T-533/19: Žaloba podaná 29. júla 2019 — Artur Florêncio & Filhos, Affsports/EUIPO — Anadeco Gestion (sflooring)	47
2019/C 312/40	Vec T-535/19: Žaloba podaná 30. júla 2019 — H.R. Participations/EUIPO — Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER)	48
2019/C 312/41	Vec T-546/19: Žaloba podaná 7. augusta 2019 — Isigny — Sainte Mère/EUIPO (tvar zlatého obalu s vlnou)	49

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2019/C 312/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 305, 9.9.2019

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 295, 2.9.2019

Ú. v. EÚ C 288, 26.8.2019

Ú. v. EÚ C 280, 19.8.2019

Ú. v. EÚ C 270, 12.8.2019

Ú. v. EÚ C 263, 5.8.2019

Ú. v. EÚ C 255, 29.7.2019

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna
(Taliansko) 25. apríla 2019 — Telecom Italia SpA/Regione Sardegna**

(Vec C-338/19)

(2019/C 312/02)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Telecom Italia SpA

Žalovaný: Regione Sardegna

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 16 nariadenia (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ⁽¹⁾ (nariadenie Rady „ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 zmluvy o fungovaní Európskej únie“), ktorý sa na prejednávajúcu vec vzťahuje z hľadiska časovej pôsobnosti a podľa ktorého „bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 23, Komisia môže v prípade zneužitia pomoci začať konať vo veci formálneho zisťovania podľa článku 4 ods. 4. Články 6, 7, 9 a 10, článok 11 ods. 1, články 12, 13, 14 a 15 sa uplatnia *mutatis mutandis*“, vykladať v tom zmysle, že predbežné rozhodnutie o vymáhaní má Európska komisia prijať aj v prípade zneužitia štátnej pomoci (s výnimkou práva Komisie predložiť vec priamo Súdnemu dvoru na základe článku 23 nariadenia (ES) č. 659/1999)?

V prípade zápornej odpovede na predchádzajúcu otázku, má sa vyhlásiť neplatnosť článku 16 nariadenia (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999, a to z dôvodu rozporu tohto článku s ustanovením článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (pôvodného článku 88 ods. 2 ZES)?

2. Má sa článok 9 ods. 1 a 2 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004 [ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 ⁽²⁾ z 22. marca 1999]] v znení zmien podľa nariadenia Komisie (ES) č. 271/2008 ⁽³⁾ z 30. januára 2008 vykladať v tom zmysle, že v tomto článku stanovená úroková sadzba vzťahujúca sa na vrátenie neoprávnenej alebo nezlučiteľnej štátnej pomoci sa použije aj v prípade vymáhania príspevkov štátnej pomoci, ktoré Komisia schválila podmieneným rozhodnutím a pri ktorých realizácii došlo k zneužitiu vyplývajúcej zo skutočnosti, že nastala situácia uvedená v podmienenom rozhodnutí?

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

(²) Nariadenie Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999, ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. EÚ L 140, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/004, s. 3).

(³) Nariadenie Komisie (ES) č. 271/2008 z 30. januára 2008, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 794/2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. EÚ L 82, 2008, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 6. mája 2019 — Telecom Italia SpA a i./Roma Capitale a i.

(Vec C-368/19)

(2019/C 312/03)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania
Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťky: Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA, Lindam Srl

Odporcovia: Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Wind Telecomunicazioni SpA

Prejudiciálna otázka

Bráni právo Európskej únie vnútroštátnej právnej úprave (akú predstavuje článok 8 ods. 6 zákona č. 36 z 22. februára 2001), ktorá sa vykladá a uplatňuje v tom zmysle, že jednotlivé orgány miestnej samosprávy môžu rozhodovať o kritériách umiestňovania vysielačov mobilných operátorov, vrátane kritérií vyjadrených vo forme zákazov, ako je zákaz inštalovania antén v určitých oblastiach alebo v konkrétnej vzdialenosti od budov patriacich do určitej kategórie?

Odvolanie podané 8. mája 2019: José Ramón Herrero Torres proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 8. marca 2019 vo veci T 326/18, Herrero Torres/EUIPO – DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)

(Vec C-369/19 P)

(2019/C 312/04)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaťel: José Ramón Herrero Torres (v zastúpení: J. Donoso Romero, advokát)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo a DZ Licores S.L.U.

Uznesením z 15. júla 2019 Súdny dvor (komora príslušná preskúmať odvolanie) zamietol odvolanie ako neprípustné a rozhodol, že José Ramón Herrero Torres je povinný znášať svoje vlastné trovy konania.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 13. mája 2019 —
Benedetti Pietro e Angelo S.S. a i./Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)**

(Vec C-377/19)

(2019/C 312/05)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia: Benedetti Pietro e Angelo S.S., Capparotto Giampaolo e Lorenzino S.S., Gonzo Dino S.S., Soc. Agr. Semplice F.Lli Isolani, Mantovani Giuseppe e Giorgio S.S., Azienda Agricola Padovani Luigi, Az. Agr. La Pila di Mastrotto Piergiorgio e C. S.S., Azienda Agricola Mastrotto Giuseppe

Odporkyňa: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Prejudiciálna otázka

Bráni článok 16 nariadenia ES č. 595/2004 ⁽¹⁾ v prípade, aký sa opisuje v tomto návrhu, vnútroštátnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie článku 9 zákonného dekrétu č. 49/2003 v spojení s článkom 2 ods. 3 zákonného dekrétu č. 157 z 24. júna 2004, ktoré určilo ako kritérium pre identifikáciu prioritnej kategórie, pokiaľ ide o vrátenie neoprávnene účtovaného poplatku, kritérium pravidelnej mesačnej platby zo strany nákupcu?

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 595/2004 z 30. marca 2004, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1788/2003, ktorým sa stanovujú poplatky v sektore mlieka a mliečnych výrobkov (Ú. v. EÚ L 94, 2004, s. 22; Mim. vyd. 03/043, s. 333).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 22. mája 2019 —
Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/BT Italia SpA a i.**

(Vec C-399/19)

(2019/C 312/06)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolať: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Odporkyne: BT Italia SpA, Basicel SpA, BT Enia Telecomunicazioni SpA, Telecom Italia SpA, PosteMobile SpA, Vodafone Italia SpA

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 12 smernice 2002/20/ES ⁽¹⁾ ods. 1 písm. a) vnútroštátnemu ustanoveniu, na základe ktorého oprávnené subjekty podľa uvedenej smernice znášajú celkové administratívne náklady, ktoré národný regulačný orgán vynakladá na organizáciu a vykonávanie všetkých funkcií, vrátane funkcií týkajúcich sa regulácie, dohľadu, urovnávania sporov a ukladania sankcií, ktoré národnému regulačnému orgánu priznáva európsky rámec elektronických komunikácií (vyplývajúci zo smerníc 2002/19/ES ⁽²⁾, 2002/20/ES, 2002/21/ES ⁽³⁾ a 2002/22/ES ⁽⁴⁾); alebo možno všetky činnosti uvedené v článku 12 ods. 1 písm. a) smernice 2002/20/ES zahrnúť do činnosti „regulácii *ex ante*“ vykonávanej národným regulačným orgánom?
2. Má sa článok 12 ods. 2 smernice 2002/20/ES vykladať v tom zmysle, že ročný prehľad nákladov národného regulačného orgánu na správu a vybraných poplatkov: a) možno zverejniť, v súlade s vnútroštátnymi predpismi o verejnom účtovníctve, po ukončení finančného roka, v ktorom sa správne poplatky vybrali; b) umožňuje, aby národný regulačný orgán vykonal „potrebné úpravy“ aj s odkazom na finančné roky, ktoré úprave bezprostredne nepredchádzali?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (smernica o povolení) Ú. v. ES L 108, 2002, s. 21; Mim. vyd. 13/029 s. 337).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/19/ES zo 7. marca 2002 o prístupe a prepojení elektronických komunikačných sietí a príslušných zariadení (prístupová smernica) Ú. v. ES L 108, 2002, s. 7; Mim. vyd. 13/029 s. 323).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) Ú. v. ES L 108, 2002, s. 33; Mim. vyd. 13/029 s. 349).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) Ú. v. ES L 108, 2002, s. 51; Mim. vyd. 13/029 s. 367).

**Odvolať: 11. júna 2019: SA Close, Cegelec proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora)
z 9. apríla 2019 vo veci T-259/15, Close a Cegelec/Parlament**

(Vec C-447/19 P)

(2019/C 312/07)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolať: SA Close, Cegelec (v zastúpení: J.-L. Teheux, J.-M. Rikkers, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európsky parlament

Návrhy odvolateľky

- zrušiť napadnutý rozsudok,
- v dôsledku toho vyhovieť žalobným návrhom žalobkýň v prvostupňovom konaní a z toho dôvodu zrušiť rozhodnutie prijaté Parlamentom 19. marca 2015 o zadaní zákazky na stavebné práce týkajúce sa „projektu rozšírenia a renovácie budovy Konrad Adenauer v Luxemburgu“, položka 73 (energetická centrála), referencia INLO-D-UPIL-T-14-A04, združeniu vo verejnom obstarávaní ENERGIE-KAD (ktoré sa skladá zo spoločností MERSCH ET SCHMITZ PRODUCTION SARL a ENERGOLUX SA) a tomu zodpovedajúce rozhodnutie o nezadaní zákazky odvolateľkám,
- uložiť Parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolaacie dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa odvolateľiek Všeobecný súd porušil svoju povinnosť odôvodnenia v zmysle článku 296 ZFEÚ, článku 113 ods. 2 rozpočtových pravidiel a článku 161 ods. 2 a 3 vykonávacích pravidiel k rozpočtovému nariadeniu.

Všeobecný súd tiež údajne skreslil rozsah druhého žalobného dôvodu uvedeného v prvostupňovom konaní, prisúdil nepresný obsah pojmu zjavne nesprávne posúdenie, zásade riadnej správy vecí verejných a povinnostiam, ktoré tomu zodpovedajú, a pochybil pri svojej analýze, čo viedlo k skresleniu skutkových okolností a dôkazov.

Napokon odvolateľky tvrdia, že napadnutý rozsudok nie je dostatočne odôvodnený, keďže sa vôbec nezaoberá niektorými z tvrdení, ktoré uviedli.

Odvolaanie podané 14. júna 2019: Amador Rodriguez Prieto proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) zo 4. apríla 2019 vo veci T-61/18, Rodriguez Prieto/Komisia

(Vec C-457/19 P)

(2019/C 312/08)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaateľ: Amador Rodriguez Prieto (v zastúpení: S. Orlandi, T. Martin, avocats)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľa

Odvolaateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu zo 4. apríla 2019 vo veci T-61/18 v rozsahu, v akom zamietá návrh na náhradu nemajetkovej ujmy odvolateľa,

- uložil Komisii povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu, ktorú odvolateľ utrpel, a to tak, že mu zaplatí paušálne stanovenú náhradu vo výške 100 000 eur.
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok je postihnutý nesprávnym právnym posúdením, pokiaľ ide o zneužitie konania zo strany Komisia voči nemu v priebehu trestného konania, najmä pokiaľ ide o jeho postavenie oznamovateľa vo veci, ktorá viedla k „prípadu Eurostat“.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van beroep te Brussel (Belgicko) 4. júla 2019 — Openbaar Ministerie, YU, ZU/AZ

(Vec C-510/19)

(2019/C 312/09)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hof van beroep te Brussel

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Účastníci konania: Openbaar Ministerie, YU, ZU

Obžalovaný: AZ

Prejudiciálne otázky

1. Ide v prípade pojmu „súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia ⁽¹⁾ o autonómny pojem práva Únie?
2. V prípade kladnej odpovede na otázku pod bodom 1.1: Na základe akých kritérií možno určiť, či orgán vykonávajúceho členského štátu je takýmto súdnym orgánom a ním vydaný európsky zatykač preto predstavuje súdne rozhodnutie?
3. V prípade kladnej odpovede na otázku pod bodom 1.1: Spadá holandská Openbaar Ministerie (Štátna prokuratúra), presnejšie povedané Officier van Justitie (prokurátor, Holandsko) pod pojem „súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia, a považuje sa preto európsky zatykač vykonaný týmto orgánom za súdne rozhodnutie?

4. V prípade kladnej odpovede na otázku pod bodom 1.3: Je prípustné, aby pôvodné odovzdanie preskúmal súdny orgán, presnejšie povedané Overleveringskamer te Amsterdam (Komora pre výkon odovzdania Amsterdam, Holandsko), podľa článku 15 rámcového rozhodnutia, pričom sa rešpektuje okrem iného právo dotknutej osoby na vypočutie a na prístup k spravodlivosti, zatiaľ čo na subsidiárne odovzdanie podľa článku 27 rámcového rozhodnutia je príslušný iný orgán, a to prokurátor, pričom nie je zabezpečené právo dotknutej osoby na vypočutie a na prístup k spravodlivosti, takže v rámci rámcového rozhodnutia vzniká zjavný nesúlad bez akéhokoľvek pádneho dôvodu?
5. V prípade kladnej odpovede na otázky pod bodmi 1.3 a 1.4: Majú sa články 14, 19 a 27 rámcového rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že prokuratúra, ktorá vystupuje ako vykonávajúci súdny orgán, musí predovšetkým chrániť právo dotknutej osoby na vypočutie a na prístup k spravodlivosti predtým, než môže udeliť súhlas s trestným stíhaním, odsúdením alebo držaním osoby vo väzbe vzhľadom na výkon trestu odňatia slobody alebo opatrenia na pozbavenie slobody vo veci trestného činu, ktorý bol spáchaný pred jej odovzdaním na základe európskeho zatykača a na ktorý sa žiadosť o odovzdanie nevzťahuje?
2. Považuje sa prokurátor Arrondissementsparket Amsterdam (Okresná prokuratúra Amsterdam, Holandsko), ktorý vykonáva článok 14 holandského Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (zákon z 29. apríla 2004, ktorým sa vykonáva rámcové rozhodnutie Rady Európskej únie o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie, ďalej len „Overleveringswet“), za vykonávajúci súdny orgán v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia, ktorý odovzdal vyžiadanú osobu a ktorý môže udeliť súhlas v zmysle článku 27 ods. 3 písm. g) a ods. 4 rámcového rozhodnutia?

(¹) Rámcové rozhodnutie Rady 2002/190/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34)

Odvolanie podané 23. júla 2019: Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux, Harz-Metall GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 23. mája 2019 vo veci T-222/17, Recylex a i./Komisia

(Vec C-563/19 P)

(2019/C 312/10)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťky): Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux, Harz-Metall GmbH (v zastúpení: M. Wellinger, avocat, S. Reinart a K. Bongs, Rechtsanwálte)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľiek

Odvolaťky navrhujú, aby Súdny dvor:

— zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 23. mája 2019 vo veci T-722/17 v rozsahu, v akom sa ním potvrdzuje pokuta uložená odvolateľkám v napadnutom rozhodnutí (¹) a ukladá sa im povinnosť nahradiť trovy konania,

- zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom odvolateľkám ukladá pokutu vo výške 26 739 000 eur,
- znížil výšku pokuty uloženej odvolateľkám na 5 877 732 eur na základe všetkých troch odvolacích dôvodov; alebo aspoň na 17 679 141 eur na základe iba prvého odvolacieho dôvodu, na 13 305 478 eur na základe iba druhého odvolacieho dôvodu, na 19 099 565 eur na základe iba tretieho odvolacieho dôvodu, na 8 228 824 eur na základe prvého a druhého odvolacieho dôvodu, na 12 627 958 eur na základe prvého a tretieho odvolacieho dôvodu alebo na 9 503 913 eur na základe druhého a tretieho odvolacieho dôvodu, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť všetky trovy konania tohto konania, vrátane trov konania pred Všeobecným súdom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu odvolania odvolateľky predkladajú tri odvolacie dôvody.

1. Napadnutý rozsudok obsahuje nesprávne právne posúdenie, pretože po prvé jeho odôvodnenie je nesúdržné a nejasné, pokiaľ ide o právne kritérium použiteľné na priznanie čiastočnej ochrany, a po druhé pri uplatnení právneho kritéria došlo k zjavnému skresleniu dôkazov a porušeniu pravidiel týkajúcich sa dôkazného bremena.
2. Napadnutý rozsudok obsahuje nesprávne právne posúdenie, pretože nesprávne vykladá a uplatňuje pravidlá týkajúce sa čiastočnej ochrany podľa bodu 26 tretieho odseku Oznámenia o zhovievavosti z roku 2006.
3. Napadnutý rozsudok obsahuje nesprávne právne posúdenie pokiaľ ide o uplatnenie oddielu III Oznámenia o zhovievavosti z roku 2006, a to v rozsahu, v akom Všeobecný súd rozhodol, že podnik, ktorý ako druhý poskytol dôkaz predstavujúci značnú pridanú hodnotu, nemôže nahradiť prvý podnik, ktorý takýto dôkaz poskytol, avšak nespĺňa podmienky na priznanie zníženia pokuty.

(¹) Rozhodnutie Komisie C(2017) 900 final z 8. februára 2017 (C(2017) 900 final) týkajúce sa konania podľa článku 101 ZFEÚ (vec AT.40018 — Recyklácia automobilových batérií).

Odvolanie podané 26. júla 2019: European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation — Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico — ITS Europe) proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 22. mája 2019 vo veci T-604/15, Ertico — ETS Europe/Komisia

(Vec C-572/19 P)

(2019/C 312/11)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation — Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico — ITS Europe) (v zastúpení: M. Wellinger a K. T'Syen, avocats)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 22. mája 2019 vo veci T-604/15,
- zrušil napadnuté rozhodnutie ⁽¹⁾ a potvrdil postavenie odvolateľky ako MSP (mikropodniky, malé a stredné podniky), a
- zaviazal Komisiu na náhradu trov tohto konania, vrátane trov konania na Všeobecnom súde.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolacieho dôvodu uvádza odvolateľka tri dôvody.

1. Napadnutý rozsudok je postihnutý nesprávnym právnym posúdením, keďže sa v ňom konštatuje, že i) oddiely 1.2.6 a 1.2.7 prílohy rozhodnutia Komisie 2012/838/EÚ ⁽²⁾ z 18. decembra 2012 o prijatí pravidiel na zabezpečenie dôsledného overovania existencie a právneho postavenia účastníkov nepriamych akcií, ako aj ich prevádzkovej schopnosti a finančnej spôsobilosti, ktorí získavajú pomoc vo forme grantu v rámci siedmeho rámcového programu Európskeho spoločenstva v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností a siedmeho rámcového programu Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Euratom) v oblasti jadrového výskumu a odbornej prípravy, a ii) článok 22 nariadenia Rady č. 58/2003 ⁽³⁾ z 19. decembra 2002, ktoré stanovuje štatút výkonných orgánov, ktorým majú byť zverené niektoré úlohy v rámci riadenia programov spoločenstva, sa týkajú samostatných opravných prostriedkov.
2. Napadnutý rozsudok nesprávne používa a porušuje odporúčania o MSP ⁽⁴⁾ a je v rozpore so základnými právnymi zásadami právnej istoty a ochrany legitímneho očakávania (a je teda postihnutý nesprávnym právnym posúdením), keďže sa v ňom konštatuje, že je právne prípustné odoprieť odvolateľke postavenie MSP založené na „účele a duchu“ odporúčaní o MSP, napriek tomu, že odvolateľka formálne spĺňa kritériá stanovené v odporúčaní o MSP (čo nie je spochybnené v napadnutom rozsudku).
3. Napadnutý rozsudok je postihnutý nesprávnym právnym posúdením a je z hmotnoprávneho hľadiska neplatný v rozsahu, v akom sa v ňom konštatuje, že odvolateľka „nebola vystavená takému znevýhodneniu, akým sú obvykle vystavené MSP“ (a že odvolateľka teda nie je MSP podľa „účelu a ducha“ odporúčaní o MSP).

⁽¹⁾ Rozhodnutie validačnej komisie Európskej komisie z 18. augusta 2015.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 359, 2012, s. 45.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 11, 2003, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 235.

⁽⁴⁾ Odporúčania Komisie zo 6. mája 2003 o definícii mikropodnikov, malých a stredných podnikov [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 124, 2003, s. 36).

VŠEOBECNÝ SÚD

Žaloba podaná 29. júla 2019 — MU/Parlament

(Vec T-40/16)

(2019/C 312/12)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: MU (v zastúpení: A. Bruno, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- rozhodol a vyhlásil, že rozhodnutie Európskeho parlamentu z 11. decembra 2015 o nepriznaní doplnkovej platby pre zdravotne postihnutých stážistov podľa článku 24 ods. 9 vnútorných pravidiel upravujúcich stáže a študijné pobyty v kancelárii Európskeho parlamentu je nezákonné,
- v dôsledku toho rozhodol o práve na priznanie doplnkovej platby upravenej v článku 29 ods. 9 pravidiel upravujúcich stáže v Európskom parlamente vo výške 70 % pre zdravotne postihnuté osoby,
- uložil Európskemu parlamente povinnosť zaplatiť žalobcovi dodatočnú náhradu stanovenú v príslušných právnych predpisoch, vrátane úrokov a peňažného prehodnotenia odo dňa podania administratívnej žiadosti do dňa vyplatenia skutočného zostatku, ako aj v prípade úspechu povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že:

1. Priznanie doplnkovej platby pre zdravotne postihnuté osoby upravené v článku 24 ods. 9 vnútorných pravidiel upravujúcich stáže a študijné pobyty v kancelárii Európskeho parlamentu nepodlieha voľnej úvahe tohto Parlamentu.
2. Percentuálne vyčíslenie zdravotného postihnutia je potvrdené alebo stanovené ošetrovujúcim lekárom Európskeho parlamentu podľa toho, či vychádza z vnútroštátneho osvedčenia alebo podrobnej správy osobného lekára stážistu, pričom odkazuje na „európsku hodnotiacu stupnicu pre lekárske hodnotenia obmedzení telesnej a duševnej integrity“.
3. Aj keď v tomto prípade existuje priestor pre voľnú úvahu Európskeho parlamentu, neodôvodnene z neho vybočil. V tejto súvislosti sa uvádza, že príslušná norma rozlišuje medzi prípadom, v ktorom je zdravotné postihnutie osvedčené vnútroštátnym orgánom, ako je to aj v tomto prípade, pričom v takom je potvrdené lekárom Európskeho parlamentu, a odlišný prípad, v ktorom je osvedčené správou od ošetrojúceho lekára stážistu. V tomto poslednom uvedenom prípade a iba v takom prípade percentuálne vyčíslenie invalidity stanoví lekár Európskeho parlamentu.

Žaloba podaná 4. júla 2019 — ITV/Komisia**(Vec T-456/19)**

(2019/C 312/13)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: ITV plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: J. Lesar, solicitor, a K. Beal, QC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri výbere referenčného rámca pre hodnotenie daňového režimu. Komisia mala považovať za referenčný rámec britský režim dane z príjmov právnických osôb, a nielen iba režim kontrolovaných zahraničných spoločností (ďalej len „CFC“ — Controlled Foreign Company).
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď zvolila nesprávny prístup pri analýze režimu CFC. Komisia dospela v bodoch 124 až 126 napadnutého rozhodnutia k nesprávnemu záveru, že ustanovenia kapitoly 9 časti 9A britského Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] predstavujú odchýlku od všeobecného zdanenia podľa kapitoly 5 tohto zákona.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v bodoch 127 až 151 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že kritérium selektívnosti bolo naplnené tým, že došlo k rozdielnemu zaobchádzaniu s podnikmi v skutkovo a právne porovnateľnej situácii.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že 75 % oslobodenie od dane podľa oddielu 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že uloženie daňového zaťaženia CFC, ktoré spĺňajú podmienky pre oslobodenie od dane obsiahnuté v kapitole 9 časti 9A britského Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010], ako kategórii, by bolo v rozpore so slobodou usadiť sa, ktorú má žalobkyňa podľa článku 49 ZFEÚ.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že v súvislosti so 75 % oslobodením od dane a otázkou pevne stanoveného pomeru došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie nie je v súlade so zásadami zákazu diskriminácie a rovnosti, ktoré sú všeobecnými zásadami práva EÚ.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď obdobne použila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164 ⁽¹⁾, ktorá sa neuplatní *ratione temporis*, alebo z nich neprimerane vychádzala.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatňovaní článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v bode 176 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že existuje kategória príjemcov (zahŕňajúca aj žalobkyňu), pričom žalobkyňa získala podporu, ktorá má byť podľa článku 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia vrátená.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 4. júla 2019 — Synthomer/Komisia

(Vec T-457/19)

(2019/C 312/14)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Synthomer plc (Harlow, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: J. Lesar, solicitor, a K. Beal, QC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú implementovalo Spojené kráľovstvo v súvislosti s pravidlami CFC Group Financing Exemption (pre oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti),

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo hodnotenia pri výbere referenčného rámca pre analýzu daňového režimu. Komisia mala referenčný rámec považovať za daňový režim právnických osôb Spojeného kráľovstva, nielen za režim kontrolovaných zahraničných spoločností (CFC).
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo hodnotenia, keď nesprávne pristúpila k analýze režimu CFC. Komisia v odôvodneniach 124 až 126 napadnutého rozhodnutia nesprávne považovala ustanovenia kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákona Spojeného kráľovstva o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] za výnimku zo všeobecnej daňovej povinnosti uvedenú v kapitole 5.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v odôvodneniach 127 až 151 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že kritérium selektívnosti sa dodržalo v tom, že so skutkovo a právne podobnými situáciami v týchto spoločnostiach sa nakladalo rozdielne.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že „úplné“ oslobodenie od dane podľa ods. 3711B Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že 75 % oslobodenie od dane podľa ods. 3711D Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo hodnoteniu týkajúcemu sa 75 % oslobodenia a fixného pomeru.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie nie je v súlade so všeobecnou zásadou práva Únie týkajúcou sa zákazu diskriminácie alebo rovnosti.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď analogicky uplatnila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164 ⁽¹⁾ alebo sa ich bezdôvodne pridrižovala, hoci sa táto smernica neuplatňovala *ratione temporis*.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v odôvodnení 176 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že existuje skupina príjemcov (vrátane žalobkyne) a že žalobkyňa sa poskytla pomoc, ktorá sa musí spätne vymáhať podľa článku 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 4. júla 2019 — Essentra a i./Komisia**(Vec T-470/19)**

(2019/C 312/15)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Essentra plc (Milton Keynes, Spojené kráľovstvo), ESNT Holdings (No.2) Ltd (Milton Keynes) a Essentra Finance Ltd (Milton Keynes) (v zastúpení: J. Lesar, solicitor, a K. Beal, QC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú implementovalo Spojené kráľovstvo v súvislosti pravidlami CFC Group Financing Exemption (pre oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti),
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú desať žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo hodnotenia pri výbere referenčného rámca pre analýzu daňového režimu. Komisia mala referenčný rámec považovať za daňový režim právnických osôb Spojeného kráľovstva, nielen za režim kontrolovaných zahraničných spoločností (CFC).
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo hodnotenia, keď nesprávne pristúpila k analýze režimu CFC. Komisia v odôvodneniach 124 až 126 napadnutého rozhodnutia nesprávne považovala ustanovenia kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákona Spojeného kráľovstva o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] za výnimku zo všeobecnej daňovej povinnosti uvedenú v kapitole 5.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v odôvodneniach 127 až 151 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že kritérium selektívnosti sa dodržalo v tom, že so skutkovo a právne podobnými situáciami v týchto spoločnostiach sa nakladalo rozdielne.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že 75 % oslobodenie od dane podľa ods. 3711D Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že oslobodenie na základe „spárovaného úroku“ podľa ods. 3711E Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že uloženie daňovej povinnosti na CFC v súlade s oslobodením podľa kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 ako schéma porušuje slobodu žalobkyní usadiť sa v rozpore s článkom 49 ZFEÚ.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tvrdení, že došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo hodnoteniu týkajúcemu sa 75 % oslobodenia a fixného pomeru.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie nie je v súlade so všeobecnou zásadou práva Únie týkajúcou sa zákazu diskriminácie alebo rovnosti.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď analogicky uplatnila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾ alebo sa ich bezdôvodne pridŕžavala, hoci sa táto smernica neuplatňovala *ratione temporis*.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v odôvodnení 176 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že existuje skupina príjemcov (vrátane žalobkyní) a že žalobkyniam sa poskytla pomoc, ktorá sa musí spätne vymáhať podľa článku 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 4. júla 2019 — Eland Oil & Gas/Komisia

(Vec T-471/19)

(2019/C 312/16)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Eland Oil & Gas plc (Aberdeen, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: J. Lesar, solicitor, a K. Beal, QC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti,

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza desať žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri výbere referenčného rámca pre hodnotenie daňového režimu. Komisia mala považovať za referenčný rámec britský režim dane z príjmov právnických osôb, a nielen iba režim kontrolovaných zahraničných spoločností (ďalej len „CFC“ — Controlled Foreign Company).
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď zvolila nesprávny prístup pri analýze režimu CFC. Komisia dospela v bodoch 124 až 126 napadnutého rozhodnutia k nesprávnemu záveru, že ustanovenia kapitoly 9 časti 9A britského Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] predstavujú odchýlku od všeobecného zdanenia podľa kapitoly 5 tohto zákona.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v bodoch 127 až 151 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že kritérium selektívnosti bolo naplnené tým, že došlo k rozdielnemu zaobchádzaniu s podnikmi v skutkovo a právne porovnateľnej situácii.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že „úplné“ oslobodenie od dane podľa oddielu 371IB Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že 75 % oslobodenie od dane podľa oddielu 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tom, že výnimka podľa tzv. „spárovaného úroku“ podľa oddielu 371IE Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] je odôvodnená povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že v súvislosti so 75 % oslobodením od dane a otázkou pevne stanoveného pomeru došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie nie je v súlade so zásadami zákazu diskriminácie a rovnosti, ktoré sú všeobecnými zásadami práva EÚ.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď obdobne použila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164 ⁽¹⁾, ktorá sa neuplatní *ratione temporis*, alebo z nich neprimerane vychádzala.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatňovaní článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v bode 176 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že existuje kategória príjemcov (zahŕňajúca aj žalobkyňu), pričom žalobkyňa získala podporu, ktorá má byť podľa článku 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia vrátená.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 4. júla 2019 — Diageo a i./Komisia**(Vec T-473/19)**

(2019/C 312/17)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Diageo plc (Londýn, Spojené kráľovstvo), UDV (SJ) Ltd (Londýn), Diageo US Investments (Londýn), Diageo UK Turkey Ltd (Londýn) a Diageo Investment Holdings Ltd (Londýn) (v zastúpení: J. Lesar, solicitor a K. Beal, QC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú implementovalo Spojené kráľovstvo v súvislosti pravidlami CFC Group Financing Exemption (pre oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti),
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo hodnotenia pri výbere referenčného rámca pre analýzu daňového režimu. Komisia mala referenčný rámec považovať za daňový režim právnických osôb Spojeného kráľovstva, nielen za režim kontrolovaných zahraničných spoločností (CFC).
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo hodnotenia, keď nesprávne pristúpila k analýze režimu CFC. Komisia v odôvodneniach 124 až 126 napadnutého rozhodnutia nesprávne považovala ustanovenia kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákona Spojeného kráľovstva o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] za výnimku zo všeobecnej daňovej povinnosti uvedenú v kapitole 5.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v odôvodneniach 127 až 151 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že kritérium selektívnosti sa dodržalo v tom, že so skutkovo a právne podobnými situáciami v týchto spoločnostiach sa nakladalo rozdielne.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že 75 % oslobodenie od dane podľa ods. 3711D Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že uloženie daňovej povinnosti na CFC v súlade s oslobodením podľa kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 ako schéma porušuje slobodu žalobkyní usadiť sa v rozpore s článkom 49 ZFEÚ.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo hodnoteniu týkajúcemu sa 75 % oslobodenia a fixného pomeru.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie nie je v súlade so všeobecnou zásadou práva Únie týkajúcou sa zákazu diskriminácie alebo rovnosti.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď analogicky uplatnila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164 ⁽¹⁾ alebo sa ich bezdôvodne pridŕžala, hoci sa táto smernica neuplatňovala *ratione temporis*.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v odôvodnení 176 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že existuje skupina príjemcov (vrátane žalobkyní) a že žalobkyniam sa poskytla pomoc, ktorá sa musí späť vymáhať podľa článku 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 4. júla 2019 — Halma a i./Komisia

(Vec T-474/19)

(2019/C 312/18)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Halma plc (Amersham, Spojené kráľovstvo), Halma Overseas Funding Ltd (Amersham) a Halma International Ltd (Amersham) (v zastúpení: J. Lesar, solicitor, a K. Beal, QC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú implementovalo Spojené kráľovstvo v súvislosti pravidlami CFC Group Financing Exemption (pre oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti),

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo hodnotenia pri výbere referenčného rámca pre analýzu daňového režimu. Komisia mala referenčný rámec považovať za daňový režim právnických osôb Spojeného kráľovstva, nielen za režim kontrolovaných zahraničných spoločností (CFC).
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo hodnotenia, keď nesprávne pristúpila k analýze režimu CFC. Komisia v odôvodneniach 124 až 126 napadnutého rozhodnutia nesprávne považovala ustanovenia kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákona Spojeného kráľovstva o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] za výnimku zo všeobecnej daňovej povinnosti uvedenú v kapitole 5.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v odôvodneniach 127 až 151 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že kritérium selektívnosti sa dodržalo v tom, že so skutkovo a právne podobnými situáciami v týchto spoločnostiach sa nakladalo rozdielne.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že 75 % oslobodenie od dane podľa ods. 3711D Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že uloženie daňovej povinnosti na CFC v súlade s oslobodením podľa kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 ako schéma porušuje slobodu žalobkyní usadiť sa v rozpore s článkom 49 ZFEÚ.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo hodnoteniu týkajúcemu sa 75 % oslobodenia a fixného pomeru.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie nie je v súlade so všeobecnou zásadou práva Únie týkajúcou sa zákazu diskriminácie alebo rovnosti.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď analogicky uplatnila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾ alebo sa ich bezdôvodne pridŕžavala, hoci sa táto smernica neuplatňovala *ratione temporis*.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v odôvodnení 176 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že existuje skupina príjemcov (vrátane žalobkyní) a že žalobkyniam sa poskytla pomoc, ktorá sa musí spätne vymáhať podľa článku 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 4. júla 2019 — Bunzl a i./Komisia**(Vec T-475/19)**

(2019/C 312/19)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Bunzl plc (Londýn, Spojené kráľovstvo), Bunzl American Holdings (No.2) Ltd (Londýn), Bunzl Overseas Holdings (No.2) Ltd (Londýn) (v zastúpení: J. Lesar, solicitor, a K. Beal, QC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri výbere referenčného rámca pre hodnotenie daňového režimu. Komisia mala považovať za referenčný rámec britský režim dane z príjmov právnických osôb, a nielen iba režim kontrolovaných zahraničných spoločností (ďalej len „CFC“ — Controlled Foreign Company).
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď zvolila nesprávny prístup pri analýze režimu CFC. Komisia dospela v bodoch 124 až 126 napadnutého rozhodnutia k nesprávnemu záveru, že ustanovenia kapitoly 9 časti 9A britského Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] predstavujú odchýlku od všeobecného zdanenia podľa kapitoly 5 tohto zákona.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v bodoch 127 až 151 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že kritérium selektívnosti bolo naplnené tým, že došlo k rozdielnemu zaobchádzaniu s podnikmi v skutkovo a právne porovnateľnej situácii.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že „úplné“ oslobodenie od dane podľa oddielu 371IB Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že 75 % oslobodenie od dane podľa oddielu 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že výnimka podľa tzv. „spárovaného úroku“ podľa oddielu 371IE Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] je odôvodnená povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
7. Siedmy žalobný dôvod založený na tom, že uloženie daňového zaťaženia CFC, ktoré spĺňajú podmienky pre oslobodenie od dane obsiahnuté v kapitole 9 časti 9A britského Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010], ako kategórii, by bolo v rozpore so slobodou usadiť sa, ktorú majú žalobkyne podľa článku 49 ZFEÚ.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že v súvislosti so 75 % oslobodením od dane a otázkou pevne stanoveného pomeru došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie nie je v súlade so zásadami zákazu diskriminácie a rovnosti, ktoré sú všeobecnými zásadami práva EÚ.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď obdobne použila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164 ⁽¹⁾, ktorá sa neuplatní *ratione temporis*, alebo z nich neprimerane vychádzala.
11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatňovaní článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v bode 176 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že existuje kategória príjemcov (zahŕňajúca aj žalobkyne), pričom žalobkyne získali podporu, ktorá má byť podľa článku 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia vrátená.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 4. júla 2019 — AstraZeneca a i./Komisia

(Vec T-476/19)

(2019/C 312/20)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: AstraZeneca (Cambridge, Spojené kráľovstvo), AstraZeneca Treasury Ltd (Cambridge) a AstraZeneca Intermediate Holdings Ltd (Cambridge) (v zastúpení: J. Lesar, solicitor a K. Beal, QC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú implementovalo Spojené kráľovstvo v súvislosti pravidlami CFC Group Financing Exemption (pre oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti),

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo hodnotenia pri výbere referenčného rámca pre analýzu daňového režimu. Komisia mala referenčný rámec považovať za daňový režim právnických osôb Spojeného kráľovstva, nielen za režim kontrolovaných zahraničných spoločností (CFC).
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo hodnotenia, keď nesprávne pristúpila k analýze režimu CFC. Komisia v odôvodneniach 124 až 126 napadnutého rozhodnutia nesprávne považovala ustanovenia kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákona Spojeného kráľovstva o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] za výnimku zo všeobecnej daňovej povinnosti uvedenú v kapitole 5.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v odôvodneniach 127 až 151 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že kritérium selektívnosti sa dodržalo v tom, že so skutkovo a právne podobnými situáciami v týchto spoločnostiach sa nakladalo rozdielne.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že 75 % oslobodenie od dane podľa ods. 3711D Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že uloženie daňovej povinnosti na CFC v súlade s oslobodením podľa kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 ako schéma porušuje slobodu žalobkyní usadiť sa v rozpore s článkom 49 ZFEÚ.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo hodnoteniu týkajúcemu sa 75 % oslobodenia a fixného pomeru.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie nie je v súlade so všeobecnou zásadou práva Únie týkajúcou sa zákazu diskriminácie alebo rovnosti.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď analogicky uplatnila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾ alebo sa ich bezdôvodne pridŕžala, hoci sa táto smernica neuplatňovala *ratione temporis*.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v odôvodnení 176 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že existuje skupina príjemcov (vrátane žalobkyní) a že žalobkyniam sa poskytla pomoc, ktorá sa musí spätne vymáhať podľa článku 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 4. júla 2019 — BT Group and Communications Global Network Services/Komisia**(Vec T-482/19)**

(2019/C 312/21)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyne: BT Group plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) a Communications Global Network Services Ltd (Londýn) (v zastúpení: J. Lesar, solicitor, a K. Beal, QC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri výbere referenčného rámca pre hodnotenie daňového režimu. Komisia mala považovať za referenčný rámec britský režim dane z príjmov právnických osôb, a nielen iba režim kontrolovaných zahraničných spoločností (ďalej len „CFC“ — Controlled Foreign Company).
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď zvolila nesprávny prístup pri analýze režimu CFC. Komisia dospela v bodoch 124 až 126 napadnutého rozhodnutia k nesprávnemu záveru, že ustanovenia kapitoly 9 časti 9A britského Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] predstavujú odchýlku od všeobecného zdanenia podľa kapitoly 5 tohto zákona.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v bodoch 127 až 151 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že kritérium selektívnosti bolo naplnené tým, že došlo k rozdielnemu zaobchádzaniu s podnikmi v skutkovo a právne porovnateľnej situácii.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že 75 % oslobodenie od dane podľa oddielu 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že uloženie daňového zaťaženia CFC, ktoré splňajú podmienky pre oslobodenie od dane obsiahnuté v kapitole 9 časti 9A britského Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010], ako kategórii, by bolo v rozpore so slobodou usadiť sa, ktorú majú žalobkyne podľa článku 49 ZFEÚ.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že v súvislosti so 75 % oslobodením od dane a otázkou pevne stanoveného pomeru došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie nie je v súlade so zásadami zákazu diskriminácie a rovnosti, ktoré sú všeobecnými zásadami práva EÚ.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď obdobne použila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164 ⁽¹⁾, ktorá sa neuplatní *ratione temporis*, alebo z nich neprimerane vychádzala.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatňovaní článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v bode 176 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že existuje kategória príjemcov (zahŕňajúca aj žalobkyne), pričom žalobkyne získali podporu, ktorá má byť podľa článku 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia vrátená.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 4. júla 2019 — Meggitt a Cavehurst/Komisia

(Vec T-483/19)

(2019/C 312/22)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Meggitt plc (Christchurch, Spojené kráľovstvo) a Cavehurst Ltd (Christchurch) (v zastúpení: J. Lesar, solicitor, a K. Beal, QC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú implementovalo Spojené kráľovstvo v súvislosti pravidlami CFC Group Financing Exemption (pre oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti),

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú desať žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo hodnotenia pri výbere referenčného rámca pre analýzu daňového režimu. Komisia mala referenčný rámec považovať za daňový režim právnických osôb Spojeného kráľovstva, nielen za režim kontrolovaných zahraničných spoločností (CFC).
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo hodnotenia, keď nesprávne pristúpila k analýze režimu CFC. Komisia v odôvodneniach 124 až 126 napadnutého rozhodnutia nesprávne považovala ustanovenia kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákona Spojeného kráľovstva o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] za výnimku zo všeobecnej daňovej povinnosti uvedenú v kapitole 5.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v odôvodneniach 127 až 151 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že kritérium selektívnosti sa dodržalo v tom, že so skutkovo a právne podobnými situáciami v týchto spoločnostiach sa nakladalo rozdielne.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že „úplné“ oslobodenie od dane podľa ods. 3711B Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že 75 % oslobodenie od dane podľa ods. 3711D Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že uloženie daňovej povinnosti na CFC v súlade s oslobodením podľa kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 ako schéma porušuje slobodu žalobkyní usadiť sa v rozpore s článkom 49 ZFEÚ.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tvrdení, že došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo hodnoteniu týkajúcemu sa 75 % oslobodenia a fixného pomeru.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie nie je v súlade so všeobecnou zásadou práva Únie týkajúcou sa zákazu diskriminácie alebo rovnosti.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď analogicky uplatnila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾ alebo sa ich bezdôvodne pridržiavala, hoci sa táto smernica neuplatňovala *ratione temporis*.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v odôvodnení 176 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že existuje skupina príjemcov (vrátane žalobkyní) a že žalobkyniam sa poskytla pomoc, ktorá sa musí spätne vymáhať podľa článku 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 4. júla 2019 — Pearson Loan Finance a i./Komisia**(Vec T-484/19)**

(2019/C 312/23)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Pearson Loan Finance Unlimited (Londýn, Spojené kráľovstvo), Pearson Overseas Holdings Ltd (Londýn) a Pearson International Finance Ltd (Londýn) (v zastúpení: A. von Bonin a O. Brouwer, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú implementovalo Spojené kráľovstvo v súvislosti pravidlami CFC Group Financing Exemption (pre oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti),
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnych právnych posúdeniach, zjavne nesprávnych posúdeniach a porušení povinnosti odôvodnenia pri identifikácii referenčného systému v napadnutom rozhodnutí.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnych právnych posúdeniach, zjavne nesprávnych posúdeniach a porušení povinnosti odôvodnenia v súvislosti s charakteristikou oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností v napadnutom rozhodnutí ako výnimky z riadneho fungovania referenčného systému.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na nesprávnych právnych posúdeniach a zjavne nesprávnych posúdeniach v súvislosti s konštatovaním v napadnutom rozhodnutí týkajúcim sa toho, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností diskriminuje niektoré hospodárske subjekty.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nesprávnych právnych posúdeniach a zjavne nesprávnych posúdeniach v napadnutom rozhodnutí, kde sa konštatuje, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností nie je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou referenčného systému.

Žaloba podaná 4. júla 2019 — Babcock International Group a i./Komisia**(Vec T-485/19)**

(2019/C 312/24)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Babcock International Group plc (Londýn, Spojené kráľovstvo), Babcock Aviation Services (Holdings) Ltd (Londýn) a Babcock Mission Critical Services Leasing Ltd (Londýn) (v zastúpení: J. Lesar, solicitor a K. Beal, QC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú implementovalo Spojené kráľovstvo v súvislosti pravidlami CFC Group Financing Exemption (pre oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti),
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú osem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo hodnotenia pri výbere referenčného rámca pre analýzu daňového režimu. Komisia mala referenčný rámec považovať za daňový režim právnických osôb Spojeného kráľovstva, nielen za režim kontrolovaných zahraničných spoločností (CFC).
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo hodnotenia, keď nesprávne pristúpila k analýze režimu CFC. Komisia v odôvodneniach 124 až 126 napadnutého rozhodnutia nesprávne považovala ustanovenia kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákona Spojeného kráľovstva o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] za výnimku zo všeobecnej daňovej povinnosti uvedenú v kapitole 5.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v odôvodneniach 127 až 151 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že kritérium selektívnosti sa dodržalo v tom, že so skutkovo a právne podobnými situáciami v týchto spoločnostiach sa nakladalo rozdielne.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že 75 % oslobodenie od dane podľa ods. 3711D Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že uloženie daňovej povinnosti na CFC v súlade s oslobodením podľa kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 ako schéma porušuje slobodu žalobkyní usadiť sa v rozpore s článkom 49 ZFEÚ.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo hodnoteniu týkajúcemu sa 75 % oslobodenia a fixného pomeru.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie nie je v súlade so všeobecnou zásadou práva Únie týkajúcou sa zákazu diskriminácie alebo rovnosti.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď analogicky uplatnila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164 ⁽¹⁾ alebo sa ich bezdôvodne pridŕžovala, hoci sa táto smernica neuplatňovala *ratione temporis*.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 5. júla 2019 — Spectris a Spectris Group/Komisia

(Vec T-486/19)

(2019/C 312/25)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Spectris plc (Egham, Spojené kráľovstvo) a Spectris Group Holdings Ltd (Egham) (v zastúpení: J. Lesar, solicitor, a K. Beal, QC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- konštatoval neexistenciu protiprávnej štátnej pomoci a i) zrušil článok 1 rozhodnutia Európskej komisie C(2019) 2526 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896 poskytnutej Spojeným kráľovstvom v súvislosti s oslobodením financovania skupín ovládaných zahraničných spoločností v rozsahu, v akom konštatuje existenciu protiprávnej štátnej pomoci, a ii) zrušil povinnosť Spojeného kráľovstva domáhať sa, aby žalobkyne vrátili údajnú protiprávnú štátnu pomoc získanú v tejto súvislosti (články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia),
- subsidiárne zrušil články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladajú Spojenému kráľovstvu povinnosť domáhať sa, aby žalobkyne vrátili údajnú protiprávnú štátnu pomoc,

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté zjavne nesprávnym posúdením relevantných skutkových alebo právnych okolností.

— Žalobkyne najmä tvrdia, že Komisia nesprávne chápe fungovanie sporných pravidiel týkajúcich sa ovládaných zahraničných spoločností, pokiaľ ide o neobchodné finančné zisky. Napadnuté rozhodnutie navyše chybné považuje oslobodenie týkajúce sa financovania skupín za daňové oslobodenie.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne konštatovala, že pravidlá týkajúce sa ovládaných zahraničných spoločností predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ a teda, že tieto pravidlá poskytujú určitým hospodárskym subjektom selektívnu výhodu.

— Konkrétnejšie, žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne určila referenčný rámec na posúdenie účinkov pravidiel týkajúcich sa ovládaných zahraničných spoločností a domnievala sa nesprávne, že dve rôzne situácie sú porovnateľnými so situáciou, v ktorej sa použijú pravidlá týkajúce sa ovládaných zahraničných spoločností. Tieto dve chyby viedli Komisiu k tomu, že sa nesprávne domnievala, že tieto pravidlá poskytujú určitým trhovým subjektom selektívnu výhodu. Komisia sa navyše domnievala, že pravidlá týkajúce sa ovládaných zahraničných spoločností tvoria súbor pravidiel líšiacich sa od všeobecného režimu britskej dane z príjmov právnických osôb, pričom nevzala do úvahy ďalšie charakteristiky tohto režimu, ktoré sa uplatnia v spojení s pravidlami týkajúcimi sa ovládaných zahraničných spoločností. V dôsledku toho je analýza Komisia týkajúca sa porovnateľnosti a selektivity postihnutá zjavne nesprávnym posúdením relevantných skutkových alebo právnych okolností.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že aj za predpokladu, že sporné opatrenia týkajúce sa ovládaných zahraničných spoločností predstavujú pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, dospelo napadnuté rozhodnutie k chybnému záveru, že nič nemôže odôvodniť zlučiteľnosť sporných opatrení s pravidlami Únie týkajúcimi sa štátnej pomoci. Napadnuté rozhodnutie je navyše iracionálne a nekonzistentné, keďže Komisia správne uznala, že kapitola 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o (medzinárodných a iných) daňových ustanoveniach z roku 2010] je odôvodnená, pokiaľ jediným dôvodom uplatnenia dane z ovládaných zahraničných spoločností je kritérium „kapitálu spojeného so Spojeným kráľovstvom“, z dôvodu, že toto kritérium môže byť v praxi nadmieru ťažko použiteľné, a súčasne bez akéhokoľvek vhodného odôvodnenia uviedla, že uvedená kapitola nemôže byť nikdy odôvodnená v prípadoch, keď kritérium významných rozhodovacích funkcií vyvolá uplatnenie dane z ovládaných zahraničných spoločností. V skutočnosti je kritérium významných rozhodovacích funkcií v praxi nadmieru ťažko použiteľné, takže Komisia mala konštatovať, že kapitola 9 je odôvodnená takisto vzhľadom na toto kritérium a teda mala dospieť k záveru, že nejde o štátnu pomoc.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že vykonanie napadnutého rozhodnutia prostredníctvom vrátenia údajnej štátnej pomoci žalobkyňami, ak bude toto rozhodnutie potvrdené, poruší základné zásady práva Únie, najmä slobodu usadiť sa a voľný pohyb služieb, keďže v prípade žalobkyň sú dotknuté ovládané zahraničné spoločnosti usadené v iných členských štátoch.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že inkasný príkaz založený na napadnutom rozhodnutí nie je opodstatnený a je v rozpore so základnými zásadami práva Únie.

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia niektorých základných prvkov napadnutého rozhodnutia, napríklad záveru, podľa ktorého daň z ovládaných zahraničných spoločností stanovená v časti 9A kapitole 5 zákona o (medzinárodných a iných) daňových ustanoveniach z roku 2010 by mohla byť bez problémov alebo bez nadmernej záťaže použitá na základe kritéria významných rozhodovacích funkcií.

7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje takisto zásadu riadnej správy, ktorá Komisii ukladá transparentnosť a predvídateľnosť v rámci správnych konaní a vydanie rozhodnutia v primeranej lehote. Zo strany Komisie je neprimerané, aby svoje rozhodnutie o začatí šetrenia v prejednávacom prípade prijala po viac ako štyroch rokoch a konečné rozhodnutie vydala až viac ako šesť rokov po nadobudnutí účinnosti sporného opatrenia.

Žaloba podaná 5. júla 2019 — Weston Investment a iní/Komisia**(Vec T-490/19)**

(2019/C 312/26)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Weston Investment Co. Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo), Precis (1814) Ltd (Londýn), British American Tobacco Holdings Belgium NV (Brusel, Belgicko), British American Tobacco International Holdings (UK) Ltd (Londýn) a British American Tobacco (GLP) Ltd (Londýn) (v zastúpení: M. Anderson, Solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti v rozsahu, v ktorom sa týka žalobkyní,
- pokiaľ sa napadnuté rozhodnutie nezruší v celom jeho rozsahu, rozhodol, že pri určovaní výšky pomoci, ktorá sa má vymáhať, sa majú v každom prípade zohľadniť straty, úľavy alebo oslobodenia, ktoré ktorákoľvek žalobkyňa mohla uplatniť v čase, keď vznikla nárok na oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (GFE) alebo ktoré by ktorákoľvek žalobkyňa mohla v tom čase uplatniť, keby nevzniesla nárok na GFE, hoci možnosť uplatniť tieto straty, úľavy alebo oslobodenia je podľa práva Spojeného kráľovstva už premlčaná,
- uložil žalovanej povinnosť znášať trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú osem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná nepreukázala, že nárok na oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (GFE) je výhodou. Žalobkyne tvrdia, že žalovaná nepreukázala, že v každom prípade, kedy bol nárok na GFE vznesený, sa jednalo o výhodu. Každá žalobkyňa ďalej tvrdí, že sa rozhodla vzniesť nárok na GFE bez zváženia, či jej zdanenie mohlo byť nižšie, keby vykonala analýzu v rámci testu významných personálnych funkcií (SPF) v časti 371EB kapitoly 5 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)].
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že nedošlo k žiadnemu štátnemu zásahu alebo zásahu financovanému zo štátnych prostriedkov. Žalobkyne tvrdia, že žalovaná nedokázala, že vznesenie nároku na GFE s istotou viedlo k zníženiu daňovej povinnosti právnických osôb v Spojenom kráľovstve.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že GFE nezvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých výrobkov. Žalobkyne tvrdia, že žalovaná sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď (i) definovala referenčný systém príliš úzko ako pravidlá v uvedenej časti 9A vyššie uvedeného zákona namiesto širšieho systému zdanenia právnických osôb v Spojenom kráľovstve,

(ii) nepochopila, že kapitola 9 uvedenej časti 9A nie je odchýlkou od kapitoly 5 tejto časti a (iii) nerozoznala, že aj v prípade, ak je uvedená kapitola 9 odchýlkou od tejto kapitoly 5, je to odôvodnené povahou alebo všeobecnou schémou časti 9A tohto zákona.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že GE neovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi. Žalobkyne tvrdia, že žalovaná sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď usúdila, že GFE je schopná ovplyvniť rozhodovanie nadnárodných skupín, pokiaľ ide o umiestnenie ich funkcií financovania skupinových spoločností a ich ústredia v Únii, a to predovšetkým s ohľadom na nedostatok rovnakých podmienok a neexistenciu pravidiel týkajúcich sa kontrolovaných zahraničných spoločností [ďalej len „CFC“] v ďalších 15 členských štátoch pred rokom 2016.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že GFE nenaruša hospodársku súťaž ani nehrozí narušením hospodárskej súťaže. Žalobkyne tvrdia, že žalovaná nedokázala, že vznesenie nároku na GFE s istotou viedlo k zníženiu daňovej povinnosti právnických osôb v Spojenom kráľovstve a že GFE nenaruša hospodársku súťaž s ohľadom na tvrdenia uvedené v štvrtom žalobnom dôvode vyššie.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že vymáhanie údajnej pomoci by bolo v rozpore so všeobecnými zásadami práva Únie. Žalobkyne tvrdia, že v teste SPF chýba právna istota. Spojené kráľovstvo malo mieru uváženia na to, aby reagovala na túto neistotu a že žalovaná porušila svoju povinnosť vykonať kompletnú analýzu všetkých relevantných faktorov. Uložením povinnosti vymáhania pomoci žalovaná konala v rozpore s článkom 16 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589⁽¹⁾, ktorý zakazuje vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Únie.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že selektívna výhoda by sa odstránila a žiadne vymáhanie by nebolo potrebné, keby Spojené kráľovstvo retroaktívne rozšírilo GFE na prípady poskytovania úverov materským spoločnostiam a tretím osobám. Žalobkyne tvrdia, že žalovaná nevzala do úvahy, že takýto úkon by odstránil akúkoľvek selektívnu výhodu (za predpokladu, že nejaká existuje) a v takom prípade by neexistovala žiadna neoprávnená štátna pomoc, ktorá sa má vymáhať podľa práva Únie.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že pri stanovovaní výšky pomoci, ktorá sa má vymáhať, sa majú v každom prípade zohľadniť straty, úľavy alebo oslobodenia, ktoré ktorákoľvek žalobkyňa mohla uplatniť v čase, keď vzniesla nárok na GFE alebo ktoré by ktorákoľvek žalobkyňa mohla v tom čase uplatniť, keby nevzniesla nárok na GFE, hoci možnosť uplatniť tieto straty, úľavy alebo oslobodenia je podľa práva Spojeného kráľovstva teraz už premlčaná. Žalobkyne tvrdia, že toto je správny výklad odôvodnenia 203 napadnutého rozhodnutia, avšak v rozsahu, v akom toto neplatí, je napadnuté rozhodnutie nesprávne, pretože nezohľadnenie takýchto strát, úľav alebo výnimiek by viedlo k príliš vysokému výpočtu tejto pomoci, čo by viedlo k narušeniu vnútorného trhu.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 5. júla 2019 — Vodafone Group a i./Komisia

(Vec T-491/19)

(2019/C 312/27)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Vodafone Group plc (Newbury, Spojené kráľovstvo), Vodafone Consolidated Holdings Ltd (Newbury), Vodafone Finance UK Ltd (Newbury) a Vodafone Jersey Dollar Holdings Ltd (St Helier, Jersey) (v zastúpení: J. Gardiner, QC, I. Taylor, M. Lane a J. Holland, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- čiastočne alebo v plnom rozsahu zrušil rozhodnutie Európskej komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, poskytnutej Spojeným kráľovstvom v súvislosti s oslobodením financovania skupín ovládaných zahraničných spoločností,
- v každom prípade zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesplnila svoju povinnosť uviesť primerané odôvodnenie a dopustila sa nesprávneho právneho posúdenia tým, že konštatovala, že pravidlá týkajúce sa ovládaných zahraničných spoločností sú relevantným referenčným rámcom.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia skutkových a právnych okolností a nesplnila svoju povinnosť uviesť odôvodnenie, keď konštatovala, že oslobodenie financovania skupín (GFE) je odchýlkou.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a nesplnila svoju povinnosť uviesť odôvodnenie, keď konštatovala, že oslobodenie financovania skupín v rozsahu, v akom sa týka významných britských rozhodovacích funkcií, nie je odôvodnené a je teda selektívne.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia skutkových a právnych okolností a nesplnila svoju povinnosť uviesť odôvodnenie, keď konštatovala, že oslobodenie financovania skupín je výhodou v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatovala, že niektoré osoby majúce nárok na oslobodenie financovania skupín získali výhodu oproti situácii, keď by toto oslobodenie nezískali.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesplnila svoju povinnosť uviesť odôvodnenie a dopustila sa zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že „daň z ovládaných zahraničných spoločností“, ktorá sa vyberá od skutočne usadených spoločností z Únie, je v súlade so zásadou Únie, a to zásadou slobody usadiť sa.

Žaloba podaná 5. júla 2019 — GlaxoSmithKline Finance a Setfirst/Komisia

(Vec T-492/19)

(2019/C 312/28)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: GlaxoSmithKline Finance plc (Brentford, United Kingdom) a Setfirst Ltd (Brentford) (v zastúpení: K. Bacon QC, a A. Lyle-Smythe, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú implementovalo Spojené kráľovstvo v súvislosti pravidlami Controlled Foreign Company (CFC) Group Financing Exemption (pre oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti;
- alternatívne, zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa vzťahuje alebo môže vzťahovať na riadne usadené CFC a vykonávanie skutočnej hospodárskej činnosti v inom členskom štáte;
- alternatívne, zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom neposkytuje dostatočné informácie, aby príjemca mohol bez väčších ťažkostí vypočítať presnú výšku pomoci, ktorá sa má vrátiť;
- alternatívne, povolil také čiastočné zrušenie, aké Všeobecný súd považuje za primerané, a
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyň v súvislosti s týmto konaním

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a poskytla nedostatočné odôvodnenie, keď konštatovala, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje výhodu, keďže v prípade CFC, ktoré sú riadne usadené v inom členskom štáte v dôsledku rozsudku Cadbury Schweppes (¹), ich materské spoločnosti nepodliehajú žiadnym daniam CFC (ani zníženým daniam uloženým v dôsledku čiastočného oslobodenia kontrolovaných spoločností).
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, zjavne nesprávneho posúdenia a neuviedla dostatočné odôvodnenie, keď konštatovala, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností nebolo odôvodnené z dôvodov zabezpečenia súlade so slobodou usadiť sa.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď prijala záver, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností nebolo odôvodnenou výnimkou založenou na potrebe vyhnúť sa zložitému a neprimeranému rozdeľovaniu ziskov v závislosti od úloh príjemcov rozhodnutí na základe prístupu OECD k rozdeľovaniu zisku trvalým prevádzkarniam.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď neuviedla dostatočné informácie, pokiaľ ide o parametre vrátenia pomoci.

(¹) Rozsudok z 12. septembra 2006, Cadbury Schweppes a Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU:C:2006:544)

Žaloba podaná 5. júla 2019 — International Personal Finance Investments/Komisia**(Vec T-493/19)**

(2019/C 312/29)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: International Personal Finance Investments Ltd (Leeds, Spojené kráľovstvo (v zastúpení: M. Anderson, Solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti v celom jeho rozsahu, v ktorom sa týka žalobkyne,
- ak sa napadnuté rozhodnutie nezruší v celom jeho rozsahu, (a) zrušil ho v rozsahu, v ktorom sa uplatňuje na oslobodenie spárovaného úroku podľa kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] a (b) rozhodol, že pri určovaní výšky pomoci, ktorá sa má vymáhať, sa majú v každom prípade zohľadniť straty, úľavy alebo oslobodenia, ktoré žalobkyňa mohla uplatniť v čase, keď vzniesla nárok na oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (GFE) alebo ktoré by žalobkyňa mohla v tom čase uplatniť, keby nevzniesla nárok na GFE, hoci možnosť uplatniť tieto straty, úľavy alebo oslobodenia je podľa práva Spojeného kráľovstva už premĺčaná,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná nepreukázala, že GFE je výhodou v každom prípade, kedy bol nárok na GFE vznesený. Žalobkyňa ďalej tvrdí, že sa rozhodla vzniesť nárok na GFE, pričom pôvodne zvažovala oslobodenie vo výške 75 % bez zväzenia, či jej zdanenie mohlo byť nižšie, keby vykonala analýzu v rámci testu významných personálnych funkcií (SPF) v časti 371EB kapitoly 5 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)].
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že nedošlo k žiadnemu štátnemu zásahu alebo zásahu financovanému zo štátnych prostriedkov. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná nedokázala, že vznesenie nároku na GFE s istotou viedlo k zníženiu daňovej povinnosti právnických osôb v Spojenom kráľovstve.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že GFE nezvýchodňuje určité podniky alebo výrobu určitých výrobkov. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď (i) definovala referenčný systém príliš úzko ako pravidlá v uvedenej časti 9A namiesto širšieho systému zdanenia právnických osôb v Spojenom kráľovstve, (ii) nepochopila, že kapitola 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] nie je odchýlkou od kapitoly 5 tejto časti a (iii) nerozoznala, že aj v prípade, ak je uvedená kapitola 9 odchýlkou od tejto kapitoly 5, je to odôvodnené povahou alebo všeobecnou schémou časti 9A tohto zákona.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že GE neovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď usúdila, že GFE je schopná ovplyvniť rozhodovanie nadnárodných skupín, pokiaľ ide o umiestnenie ich funkcií financovania skupinových spoločností a ich ústredia v Únii, a to predovšetkým s ohľadom na nedostatok rovnakých podmienok a neexistenciu pravidiel týkajúcich sa kontrolovaných zahraničných spoločností [ďalej len „CFC“] v ďalších 15 členských štátoch pred rokom 2016.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že GFE nenarúša hospodársku súťaž ani nehrozí narušením hospodárskej súťaže. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná nedokázala, že vznesenie nároku na GFE s istotou viedlo k zníženiu daňovej povinnosti právnických osôb v Spojenom kráľovstve a že GFE nenarúša hospodársku súťaž s ohľadom na tvrdenia uvedené v štvrtom žalobnom dôvode vyššie.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že vymáhanie údajnej pomoci by bolo v rozpore so všeobecnými zásadami práva Únie. Žalobkyňa tvrdí, že v teste SPF chýba právna istota, Spojené kráľovstvo malo mieru uváženia na to, aby reagovala na túto neistotu a že žalovaná porušila svoju povinnosť vykonať kompletnú analýzu všetkých relevantných faktorov. Uložením povinnosti vymáhania pomoci žalovaná konala v rozpore s článkom 16 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589⁽¹⁾, ktorý zakazuje vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Únie.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že selektívna výhoda by sa odstránila a žiadne vymáhanie by nebolo potrebné, keby Spojené kráľovstvo retroaktívne rozšírilo GFE na prípady poskytovania úverov materským spoločnostiam a tretím osobám. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná nevzala do úvahy, že takýto úkon by odstránil akúkoľvek selektívnu výhodu (za predpokladu, že nejaká existuje) a v takom prípade by neexistovala žiadna neoprávnená štátna pomoc, ktorá sa má vymáhať podľa práva Únie.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že pri stanovovaní výšky pomoci, ktorá sa má vymáhať, sa majú v každom prípade zohľadniť straty, úľavy alebo oslobodenia, ktoré žalobkyňa mohla uplatniť v čase, keď vzniesla nárok na GFE alebo ktoré by žalobkyňa mohla v tom čase uplatniť, keby nevzniesla nárok na GFE, hoci možnosť uplatniť tieto straty, úľavy alebo oslobodenia je podľa práva Spojeného kráľovstva teraz už premĺčaná. Žalobkyňa tvrdí, že toto je správny výklad odôvodnenia 203 napadnutého rozhodnutia, avšak v rozsahu, v akom toto neplatí, je napadnuté rozhodnutie nesprávne, pretože nezohľadnenie takýchto strát, úľav alebo oslobodení by viedlo k príliš vysokému výpočtu tejto pomoci, čo by viedlo k narušeniu vnútorného trhu.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná nenaplnila svoje odôvodnenia týkajúce sa oslobodenia spárovaného úroku (MIE) a nevykonala kompletnú analýzu všetkých relevantných faktorov. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná nerozlišovala medzi tromi rôznymi oslobodeniami podľa uvedenej kapitoly 9, ktoré sa uplatňujú oddelene a nepochopila, že MIE nie je náhrada testu SPF a že existencia MIE (ktorá je neoddeliteľne spojená s pravidlami obmedzujúcimi možnosť odpočítania úrokových nákladov) v uvedenej kapitole 9 preukazuje, že žalovaná sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď definovala referenčný systém príliš úzko ako pravidlá v časti 9A namiesto širšieho systému zdanenia právnických osôb v Spojenom kráľovstve.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (U. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 9. júla 2019 — Banco Cooperativo Español/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií**(Vec T-498/19)**

(2019/C 312/30)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Banco Cooperativo Español, SA (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: D. Sarmiento Ramírez-Escudero a J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain, advokáti)

Žalovaný: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— v prvom rade určil neplatnosť napadnutého rozhodnutia,

— subsidiárne

a) určil nepoužiteľnosť článkov 12 a 14 delegovaného nariadenia 2015/63 v znení uvedenom v tejto žalobe, a

b) určil neplatnosť napadnutého rozhodnutia,

— v každom prípade uložil Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba je podaná proti rozhodnutiu Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií zo 16. apríla 2019 (SRB/ES/SRF/2019/10), týkajúcemu sa výpočtu príspevku *ex ante* do Jednotného fondu pre riešenie krízových situácií.

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2015/63 ⁽¹⁾

— V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že články 12 a 14 delegovaného nariadenia sa majú vykladať tak, že schéma inštitucionálneho zabezpečenia vytvorená v roku 2018 musí byť uznaná na účely výpočtu príspevku *ex ante* do Jednotného fondu pre riešenie krízových situácií na rok 2019.

2. Druhý žalobný dôvod — subsidiárny — je založený na námietke protiprávnosti na základe článku 277 ZFEÚ, ktorej účelom je, aby Všeobecný súd konštatoval neuplatniteľnosť článkov 12 a 14 delegovaného nariadenia z dôvodu porušenia článku 103 ods. 2 a 7 smernice 2014/59/EÚ⁽²⁾

— V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že pokiaľ články 12 a 14 delegovaného nariadenia musia byť vykladané tak, že schéma inštitucionálneho zabezpečenia vytvorená v roku 2018 nemusí byť uznaná na účely príspevku *ex ante* do Jednotného fondu na riešenie krízových situácií na rok 2019, uvedené články delegovaného nariadenia porušujú článok 103 ods. 2 a 7 smernice 2014/59/EÚ, keďže nespĺňajú podmienky na prenesenie právomocí na Komisiu spočívajúce v tom, že príspevky do fondu sú upravené podľa profilu rizikovosti prispievateľa a že príspevky do fondu musia zohľadniť účasť v schéme inštitucionálneho zabezpečenia.

(¹) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v EÚ L 233, 2016, s. 1).

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v EÚ L 173, 2014, s. 190).

Žaloba podaná 12. júla 2019 — Corneli/ECB

(Vec T-501/19)

(2019/C 312/31)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Francesca Corneli (Velletri, Taliansko) (v zastúpení: F. Ferraro, advokát)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Výkonnej rady ECB, prot. L/LDG/19/182 z 29. mája 2019 o odmietnutí sprístupniť rozhodnutie ECB, ktorým sa uložila mimoriadna správa nad spoločnosťou Banca Carige SpA so sídlom v Janove (Taliansko), ako aj príslušnú dokumentáciu, a aby uložil žalovanej povinnosť sprístupniť a predložiť súdu uvedené rozhodnutie a všetky potrebné, prípravné, súvisiace a následné akty,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobkyňa domáha, aby sa zrušilo rozhodnutie Výkonnej rady ECB, prot. L/LDG/19/182 z 29. mája 2019 o odmietnutí sprístupniť rozhodnutie ECB, ktorým sa uložila mimoriadna správa nad spoločnosťou Banca Carige SpA so sídlom v Janove (Taliansko), ako aj príslušnú dokumentáciu, a aby uložila žalovanej povinnosť sprístupniť a predložiť súdu uvedené rozhodnutie a všetky potrebné, prípravné, súvisiace a následné akty.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 4 rozhodnutia ECB 2004/3 a na nesprávnom uplatnení výnimky týkajúcej sa dôvernosti informácií, ktoré sú ako také chránené právom Únie.
 - V tejto súvislosti je napadnuté rozhodnutie údajne nezákonné, pretože neuvádza konkrétne okolnosti, ktoré by označovali vyhradené časti sporného dokumentu, ich funkciu a účel v rámci ECB a riziká, ktoré by ich zverejnenie predstavovalo. Po vyvážení rôznych záujmov konkrétny záujem sporiteľov na ochrane ich akcionárskych podielov, ako aj na efektívnosti a transparentnosti správy spoločnosti údajne musí prevládať nad všeobecnou a neodôvodnenou potrebou chrániť postup dohľadu.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na nedostatočnosti odôvodnenia dôvernej povahy požadovaného dokumentu.
 - V tejto súvislosti sa tvrdí, že ECB vôbec neodôvodnila „dôvernú“ povahu sporného dokumentu, ale iba apodikticky tvrdí, že ochrana jej vlastných postupov dohľadu odôvodňuje odmietnutie prístupu.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 7 ods. 1 a článku 8 ods. 1 rozhodnutia ECB 2004/3 a o nedostatočnosti odôvodnenia.
 - Namietajú sa závažné porušenie článku 7 ods. 1 a článku 8 ods. 1 rozhodnutia ECB 2004/3 a nedostatočnosť odôvodnenia, keďže neboli naplnené podmienky na uplatnenie všeobecnej domnienky dôvernosti a ECB nepristúpila ku konkrétnemu posúdeniu dokumentov, ktorých sprístupnenie sa požadovalo.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení základného práva na účinnú súdnu ochranu (článok 47 Charty základných práv Európskej únie), ako aj článku 7 ods. 3 a článku 8 ods. 2 rozhodnutia ECB 2004/3.
 - Žalobkyňa tvrdí, že ECB nemôže úplne znemožniť naplnenie záujmov osôb, ktorým je toto ustanovenie určené, vrátane akcionárov banky, ktorí majú podľa článku 47 Charty základných práv Únie právo na účinnú ochranu proti „zlomyseľnému“ výkonu verejnej moci. ECB tiež údajne porušila článok 7 ods. 3 a článok 8 ods. 2 rozhodnutia ECB 2004/3, pretože opakovane uvádzala mimoriadne vysoké pracovné zaťaženie bez toho, aby v tejto súvislosti poskytla akýkoľvek dôkaz, s cieľom predĺžiť lehotu na odpoveď na žiadosť o prístup žalobkyne o ďalších 20 dní.

Žaloba podaná 12. júla 2019 — Corneli/ECB

(Vec T-502/19)

(2019/C 312/32)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Francesca Corneli (Velletri, Taliansko) (v zastúpení: M. Condinanzi, L. Boggio a F. Ferraro, advokáti)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- rozhodol, že napadnuté rozhodnutie je neplatné po tom, ako určí, že je protiprávne,
- uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania, a
- na základe opatrení na zabezpečenie priebehu konania nariadil predloženie napadnutého aktu a rozhodnutia o predĺžení jeho platnosti, ktorý po ňom nasledoval, v ich úplných zneniach.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba je podaná proti rozhodnutiu Rady guvernérov Európskej centrálnej banky z 1. januára 2019, ECB-SSM-2019-ITCAR-11 prijatému na základe návrhov rozhodnutia Rady dohľadu vypracovaného podľa článku 26 ods. 8 nariadenia Rady (EÚ) č. 1024/2013⁽¹⁾, článku 69q, 70 a 98 legislatívneho dekrétu č. 385 z 1. septembra 1993 („TUB“), ktorým sa vykonáva článok 29 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ v spojení s článkom 9 ods. 2 nariadenia (EÚ) 1024/2013, týkajúceho sa voľby správnych orgánov a orgánov dohľadu nad bankou Carige S.p.A, ktorej sídlo je v Ženeve (Taliansko), ich nahradenia tromi mimoriadnymi komisármi a radou dohľadu zloženou z troch členov.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality, článkov 28 a 29 smernice 2014/59/EÚ⁽²⁾ a článkov 69q a nasl. TUB:
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že opatrenia včasného zásahu predpokladajú určitú postupnosť a stupňovanie opatrení, čo v tejto veci nebolo dodržané. Uložené zasahujúce opatrenie je teda nezákonné a neplatné.
2. Druhý žalobný dôvod založený na nedostatočnom odôvodnení, pokiaľ ide o požiadavky proporcionality a stupňovania, ktoré ukladá všeobecný systém opatrení včasného zásahu.
3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení článku 29 poslednej vety smernice 2014/59/EÚ a zásady riadnej správy vecí verejných uplatniteľnej na verejnú správu.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že skutočnosť, že dočasnými správcami boli vymenovaní členovia predchádzajúcej správnej rady, je v rozpore s povinnosťami predchádzania konfliktu záujmov.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení článku 70 TUB týkajúceho sa zneužitia právomoci, ako aj nedostatočného odôvodnenia.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že režim nútenej správy, ktorý bol nariadený v dôsledku závažných porušení alebo pochybení, je kontradiktórnym a nekoherentným opatrením.
5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení pravidiel týkajúcich sa práva akcionára obsiahnutých v smernici (EÚ) č. 1132/2017⁽³⁾ a v talianskom občianskom zákonníku, vrátane základných zásad zakotvených v Charte základných práv Európskej únie a v talianskej ústave týkajúcich sa ochrany vlastníctva, úspor a súkromnej ekonomickej iniciatívy, ako aj sebaurčenia občana pri svojich osobných voľbách.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností (Ú. v. EÚ L 169, 2017, s. 46).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 zo 14. júna 2017 týkajúca sa niektorých aspektov práva obchodných spoločností (Ú. v. EÚ L 169, 2017, s. 46).

Žaloba podaná 12. júla 2019 — Crédit Lyonnais/ECB**(Vec T-504/19)**

(2019/C 312/33)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Crédit Lyonnais (Lyon, Francúzsko) (v zastúpení: A. Champsaur a A. Delors, advokáti)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil na základe článkov 256 a 263 ZFEÚ rozhodnutie ECB-SSM-2019-FRCAG-39 prijaté ECB 3. mája 2019, v rozsahu, v akom nepovoľuje žalobkyni vylúčiť z výpočtu ukazovateľa finančnej páky 34 % svojich expozícií na CDC;
- uložil ECB povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 266 ZFEÚ a právnej sily rozhodnutej veci Všeobecným súdom. Žalobkyňa tvrdí, že tým, že Európska centrálna banka zakladala svoje rozhodnutie na dôvodoch, ktoré už boli preskúmané a zamietnuté Všeobecným súdom v rozsudku z 13. júla 2018, *Crédit agricole/ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) a tým, že naďalej poukazovala na teoretické riziko platobnej neschopnosti Francúzska a rizika predaja aktív za veľmi nízke ceny bez preukázania hodnovernosti týchto tvrdení, porušila článok 266 ZFEÚ a právnu silu rozhodnutej veci.
2. Druhý žalobný dôvod založený jednak na porušení článku 429 ods. 14 a článku 400 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1) a jednak na prekročení právomocí, ktorého sa dopustila ECB. Žalobkyňa sa domnieva, že ECB sa tým, že zakladala svoje rozhodnutie na existencii rizika koncentrácií v *Caisse des dépôts et consignations* (ďalej len „CDC“), aby úplne vylúčila expozície *Crédit Lyonnais* (ďalej len „LCL“) voči CDC zo svojho ukazovateľa finančnej páky, ukladá LCL prudenciálnu požiadavku na koncentráciu zvrchovaných expozícií, ktoré jej článok 400 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 575/2013 neumožňuje uložiť, a uplatňuje právomoci, ktoré jej vyplývajú z článku 429 ods. 14 toho istého nariadenia na iné účely ako sú účely tohto článku.
3. Tretí žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa ECB dopustila tým, že nezohľadnila osobitných vlastností regulovaného sporenia, čím porušila svoju povinnosť s náležitou starostlivosťou a nestranne preskúmať všetky skutočnosti, ktoré sú relevantné vo veci samej a vyvodíť z nich nevyhnutné závery. Žalobkyňa tvrdí, že ECB sa tým taktiež dopustila nesprávneho posúdenia prudenciálnych rizík týkajúcich regulovaného sporenia.

Žaloba podaná 17. júla 2019 — Lux/Komisia**(Vec T-513/19)**

(2019/C 312/34)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Catherine Lux (Štrasburg, Francúzsko) (v zastúpení: N. de Montigny, advokát)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil rozhodnutie PMO.4 z 21. septembra 2018, v ktorom rozhodlo, že sa zmluva žalobkyne EFSA a AESA považuje za novú pracovnú zmluvu a že sa na ňu nevzťahujú prechodné opatrenia stanovené v článkoch 21 a 22 prílohy XIII služobného poriadku,
- uložiť žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článkov 21 a 22 prílohy XIII Služobného poriadku úradníkov Európskej únie tým, že Komisia nesprávne vyložila pojem nástup do služobného pomeru.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení článkov 10 a 12 všeobecných vykonávacích ustanovení z dôvodu, že tieto ustanovenia boli prijaté na účely zlepšenia mobility medzi agentúrami, čím sa potvrdzovala možnosť európskej kariéry v rámci zamestnania v agentúrach.
3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení zásad právnej istoty a zákazu retroaktivity. Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že jej rozhodnutie pokračovať v zamestnaní v AESA v roku 2017 bolo založené na potvrdení oddelenia ľudských zdrojov AESA, že toto pokračovanie jej zabezpečí aj pokračovanie podmienok týkajúcich sa jej nároku na dôchodok, ktorý nadobudne zamestnaním v EFSA.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení zásady kariérnej kontinuity a zamestnávania dočasných zamestnancov. Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nemôže vylúčiť uplatnenie článkov 10 a 12 všeobecných vykonávacích ustanovení, keďže je to ona, kto zaviedol zásadu spoločnej a nepretržitej analýzy zamestnávania dočasného zamestnanca v rámci agentúr.
5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania. Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že nie je dôvod na rozdielne zaobchádzanie medzi úradníkom a zamestnancom v oblasti nároku na dôchodok v rámci Únie.

Žaloba podaná 22. júla 2019 — Heitec/EUIPO — Hetec Datensysteme (HEITEC)**(Vec T-520/19)**

(2019/C 312/35)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Heitec AG (Erlangen, Nemecko) (v zastúpení: G. Wagner Rechtsanwalt)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Hetec Datensysteme GmbH (Germering, Nemecko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Majiteľ spornej ochrannej známky:* žalobkyňa*Sporná ochranná známka:* slovná ochranná známka Európskej únie HEITEC — ochranná známka Európskej únie č. 774 331*Konanie pred EUIPO:* konanie o vyhlásenie neplatnosti*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 23. apríla 2019 vo veci R 1171/2018-2**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 95 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
 - porušenie článku 58 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 v spojení s pravidlom 40 ods. 5 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 a v spojení s pravidlom 22 ods. 3 a 4 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95.
-

Žaloba podaná 26. júla 2019 — Sánchez Cano/EUIPO — Grupo Osborne (EL TORO BALLS Fini)**(Vec T-527/19)**

(2019/C 312/36)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: španielčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Sánchez Cano, SA (Molina del Segura, Španielsko) (v zastúpení: C. Giner Mas a M. González Aleixandre, abogadas)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie EL TORO BALLS Fini — prihláška č. 15 648 595

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 22. marca 2019 vo veci R 2690/2017-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu,

— uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré súvisia s touto žalobou, ako aj trovy konania, ktoré žalobkyni vznikli v konaní pred odvolacím senátom; alebo v prípade, ak ďalší účastník konania pred odvolacím senátom vstúpi do konania ako vedľajší účastník konania, aby žalovanému a tomuto ďalšiemu účastníkovi konania pred odvolacím senátom uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne trovy konania, ktoré súvisia s touto žalobou, ako aj trovy konania, ktoré žalobkyni vznikli v konaní pred odvolacím senátom.

Uvádzaný žalobný dôvod

porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001.

Žaloba podaná 26. júla 2019 — Nord Stream/Parlament a Rada**(Vec T-530/19)**

(2019/C 312/37)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Nord Stream AG (Zug, Švajčiarsko) (v zastúpení: M. Raible, C. von Köckritz a J. von Andreae, lawyers)

Žalovaní: Európsky parlament a Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/692 zo 17. apríla 2019, ktorou sa mení smernica 2009/73/ES o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, a to v rozsahu, v akom článok 1 ods. 9 tejto smernice zaviedol článok 49a ods. 3 prvú vetu smernice 2009/73, ktorá stanovuje, že „rozhodnutia podľa odsekov 1 a 2 sa prijímú do 24. mája 2020“,
- uložil Európskemu parlamentu a/alebo Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že lehota na prípadné rozhodnutia o udelení výnimiek podľa novo vloženého článku 49a smernice 2009/73 je príliš krátka, čím porušuje všeobecnú právnu zásadu proporcionality podľa článku 5 ods. 4 ZEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že pozmeňujúca smernica musí byť čiastočne zrušená z dôvodu porušenia článku 296 ZFEÚ, keďže v napadnutom ustanovení neuvádza dôvody pre zavedenie príliš krátkej lehoty.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté ustanovenie porušuje zásadu legitímnej dôvery, keďže nespravodlivo obmedzuje možnosť získania výnimky podľa novo zavedeného článku 49a smernice 2009/73. Možnosť získania týchto výnimiek je z právneho hľadiska potrebná na ochranu legitímnych očakávaní prevádzkovateľov podmorských ropovodov v tretích krajinách, ktoré boli dokončené a boli v prevádzke v čase nadobudnutia účinnosti doplnenej smernice.

**Žaloba podaná 29. júla 2019 — EC Brand Comércio, Importação e Exportação de Vestuário em Geral/EUIPO
(pantys)**

(Vec T-532/19)

(2019/C 312/38)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: EC Brand Comércio, Importação e Exportação de Vestuário em Geral LTDA (Sorocaba, Brazília) (v zastúpení: B. Bittner a U. Heinrich, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie pantys — prihláška č. 17 869 310

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 22. mája 2019 vo veci R 314/2019-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa ním zamietlo odvolanie týkajúce sa týchto tovarov a služieb:

trieda 5: hygienické absorbenty, hygienické obrúsky, inkontinenčné vložky;

trieda 35: on-line maloobchodný predaj hygienických výrobkov pre ženy;

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

— porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,

— porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,

— široké používanie v Európskej únii.

Žaloba podaná 29. júla 2019 — Artur Florêncio & Filhos, Affsports/EUIPO — Anadeco Gestion (sflooring)**(Vec T-533/19)**

(2019/C 312/39)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Artur Florêncio & Filhos, Affsports Lda (Sintra, Portugalsko) (v zastúpení: D. Martins Pereira Soares, advokátka)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Anadeco Gestion, SA (Cartagena, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa v konaní pred Všeobecným súdom

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie sflooring v čiernej, bielej a šedej farbe — prihláška č. 11 943 586

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 20. mája 2019 vo veci R 1870/2018-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhovel tejto žalobe v celom rozsahu,
- zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu,
- zmenil napadnuté rozhodnutie na základe výhrad uvedených v predmetnej žalobe a rozhodol, že prihláške obrazovej ochrannej známky Európskej únie č. 11 943 588 sflooring sa vyhovuje,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne vrátane trov vynaložených v konaní pred EUIPO,
- uložil ďalšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy žalobkyne vynaložené v konaní pred EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- nedostatočné dôkazy o riadnom používaní staršej ochrannej známky T-FLOORING,
 - porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.
-

Žaloba podaná 30. júla 2019 — H.R. Participations/EUIPO — Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER)

(Vec T-535/19)

(2019/C 312/40)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: H.R. Participations SA (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: P. Wilhelm a J. Rossi, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Hottinger Investment Management Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannéj známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: Slovná ochranná známka Európskej únie JCE HOTTINGUER — Ochranná známka Európskej únie č. 10 093 391

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 3. mája 2019 vo veci R 2078/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie podstatných náležitostí tým, že návrh na vyhlásenie neplatnosti pred zrušovacím oddelením obsahoval nezrovnalosti.
- porušenie článku 60 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 v spojení s článkom 8 ods. 4 toho istého nariadenia.

Žaloba podaná 7. augusta 2019 — Isigny — Sainte Mère/EUIPO (tvar zlatého obalu s vlnou)**(Vec T-546/19)**

(2019/C 312/41)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobca:* Isigny — Sainte Mère (Isigny — Sainte Mère, Francúzsko) (v zastúpení: D. Mallo Saint-Jalmes, advokátka)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Dotknutá sporná ochranná známka:* prihláška trojrozmernej ochrannej známky Európskej únie (tvar zlatého obalu s vlnou) — prihláška č. 17 871 521*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 22. mája 2019 vo veci R 1513/2018-5**Návrh**

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd zrušil napadnuté rozhodnutie.

Uvádzaný žalobný dôvod

porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK